

Ririro

Cvilidreta

Nekada davno živeo je jedan siromašni mlinar koji je imao veoma lepu ćerku. Jednog dana je rekao kralju da njegova ćerka može jako dobro da prede, pa čak i da pravi zlato od slame. Pošto je kralj veoma voleo zlato, brzo je poslao po lepu vodeničarevu kćer. Odveo ju je u sobu punu slame i dao joj kolovrat sa kalemovima. A onda je rekao: "Idi na posao i prepredi svu ovu slamu u zlato. Ako ne uspeš, umrećeš." Soba je bila zatvorena i ona je ostala sama.

Ćerka jadnog vodeničara bila je u očaju. Kako je mogla da isprede zlato iz slame? Počela je glasno da plače. Odjednom su se vrata otvorila i ušao je neki mali čovek. Rekao je: "Dobro večer, zašto tako jako plačeš?" „O“, reče devojka, „moram da ispredem zlato od slame, a to ne mogu“.

Onda je mali čovek rekao: "Šta ćeš mi dati ako to uradim?" "Svoju ogrlicu", reče devojka. Čovek je uzeo ogrlicu i počeo da prede. Prrrt prrrt prrrt i posle 3 puta kalem je bio pun. Tako je nastavio celu noć. U rano jutro sva je slama bila zlatna. Kada je kralj došao, bio je veoma iznenađen i odmah je želeo još zlata.

Odveo je mlinarevu ćerku u veću prostoriju punu bala slame. Morala je sve to da pretvori u zlato za jednu noć ako je želela da ostane živa. Devojka je glasno plakala. Ponovo se pojavio mali čovek. „Šta ćeš mi dati ako ispredem svu slamu u zlato?“, upitao je. „svoj prsten“, rekla je devojka. Čovek je radio celu noć, a sutradan se sva slama pretvorila u zlato.

Ali kralj nije bio zadovoljan i želeo je uvek više. Opet je odveo devojku u još veću sobu punu slame i opet je morala za jednu noć sve da pretvori u zlato. Ako uspe, oženiće se njom. Mislio je: „Ona je obična vodeničareva ćerka, ali nema bogatije žene“.

Devojka je ponovo bila očajna, ali se ponovo pojavio mali čovek. „Šta ćeš mi dati ako i ovu slamu pretvorim u zlato?“ upitao je. „Zaista mi ništa više nije ostalo“, rekla je devojka. Zato je morala da obeća da će mu dati svoje prvo dete kada postane kraljica. Devojka je pomislila: „Videću posle šta ću“. I obećala je. Onda je mali čovek još jednom ispreo svu slamu u zlato.

Ujutru dođe kralj i veoma se obradova. Oženio se vodeničarevom ćerkom i tako je ona postala prava kraljica.

Posle godinu dana dobili su prelepu bebu. Kraljica je zaboravila na malog čoveka.

Ali na njen užas, on je iznenada ušao u njenu sobu i rekao: "Daj mi bebu sada. Obećala si." Kraljica mu je ponudila sve svoje blago samo da može da zadrži svoju bebu. Ali mali čovek je želeo dete. Kraljica je toliko plakala da se mali čovek sažalio. Rekao je: „Ako pogodiš moje ime u roku od tri dana, možeš zadržati svoje dete.

Kraljica je duboko razmišljala tokom noći i čak je poslala glasnika širom zemlje da prikupi imena. Kada je mali čovek ponovo došao, rekla je: "Albert, Žerar, Kristijan" i još mnoga imena. Ali uz mali čovek je neprestano vikao: „To nije moje ime!“.

Drugog dana je ponovo otišla da se raspita.

Kada je mali čovek došao, spomenula je veoma posebna imena poput Skiniribs, Šiphenks i Pegleg. Ali opet, imena su bila pogrešna.

Trećeg dana se glasnik vratio i rekao: „Nemam novih imena, ali kada sam došao na jedno mesto u šumi gde se lisice i zečevi pozdravljaju za laku noć, video sam jednu kućicu. Tamo je gorela vatra i oko vatre je skakao čudan mali čovek i vikao:

“Danas ću peći, sutra kuvati,
Pa ću doneti kraljičino novo dete;
Niko ne zna, niko nije načisto s time,
da Cvilidreta je moje ime.”

Kako je kraljica bila srećna što je konačno saznala ime!

Kada se mali čovek vratio, prvo ga je upitala: "Da li se zoveš Gijs ili Gert?" "Ne", rekao je čovečuljak.

„Da li se onda zoveš Cvilidreta?“

To ti je rekao zli duh, besno povika čovečuljak. Tako je jako udario desnom nogom o blatnjavu zemlju....da je potonuo do pojasa i nikad više nije viđen.